

[Indenrigsministeren]

skal vurdere disse ting, og hvordan vi i givet fald skal se på en sådan udvikling.

Om selve forløbet – der har jo været diskuteret vældig meget om udvalgsarbejdet og tidsplaner og den slags ting – vil jeg gerne sige, at da jeg onsdag før Kristi himmelfartsdag, den 27. maj, var i samråd i Folketingets kommunaludvalg – det var omkring kl. 13.30 – var der ingen afklaring i forhandlingerne mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Hr. Henning Rasmussen mere end antydede, at det måtte der have været på det tidspunkt, og jeg kan sige, at det var der ikke. Der var på det tidspunkt bestemt ingen afklaring, og i mine øjne kunne forløbet på det tidspunkt ikke forudses med sikkerhed.

Der blev derefter holdt et møde med Det Radikale Venstre kl. 15 og derefter et nyt møde kl. 16.30, hvor man i de store omrids fastlagde, hvordan forståelsen skulle være mellem regeringen og Det Radikale Venstre.

Derefter blev skitsen til aftalen skrevet i aftenens løb. Den blev konfereret mellem parterne i løbet af Kristi himmelfartsdag og gjort endeligt færdig fredag formiddag, fordi der var en række redaktionelle ting og forståelsesproblemer, som skulle klares op, før selve aftaleteksten var klar.

Derefter er ændringsforslagene udarbejdet i konsekvens af aftaleteksten, sådan at aftaleteksten og ændringsforslagene kunne tilgå Folketingets kommunaludvalg her i Folketinget i løbet af fredagen, hvilket skete.

Jeg har så forstået, at det var indforstået, at man derefter postede dette materiale fra Folketinget til medlemmerne, hvor de nu befandt sig i landet, og at de på det grundlag kunne stille spørgsmål telefonisk lørdag, hvilket skete. Disse spørgsmål blev besvaret i løbet af lørdagen og bragt til Folketinget i løbet af søndagen på en sådan måde, at de omfattende og besværlige spørgsmål, som var stillet af udvalgsmedlemmer i denne fase, i alt væsentligt også var besvaret.

Man kan altid ønske mere tid. Jeg kan godt forstå, hvis udvalget har den opfattelse, men jeg mener at kunne sige, at fra min og Indenrigsministeriets side er der gjort, hvad vi opfattede som det, der var ønske om fra kommunaludvalgets side. Hvis vi har misforstået noget, så beder jeg om, at man udtrykker sig klarere i fremtiden.

Med hensyn til, hvem der er orienteret og i hvilken rækkefølge, kan jeg kun sige, at

folketingsudvalget blev orienteret først om aftaleteksten og ændringsforslagene, derefter de kommunale organisationer og derefter pressen i overensstemmelse med den opfattelse, jeg har om, at her i Folketinget bør folketingsmedlemmerne have en aftaletekst eller et forslag i hænde i nogen tid, før pressen i givet fald kan stille spørgsmål til dem om, hvad de i givet fald mener om det. Dette er den rækkefølge, som er blevet fulgt, og som jeg mener er den korrekte.

Hr. Agerschou gik tilbage til tiden før 1400-tallet – jeg er selv utrolig historisk interesseret, det glæder mig, at der er andre, som har den samme interesse – men den nyere historie er også interessant, og hr. Agerschou havde bestemt ikke behøvet at gå tilbage til 1140-tallet, men blot, som også hr. Svend Heiselberg var inde på det, til sit eget partis historie.

Det er ikke mere end en halv snes år siden, at Socialistisk Folkepartis princip, som også er blevet hævdet rundt i landets kommunalbestyrelser – det var en håbløs diskussion, men den blev hævdet af SFs medlemmer – var, at vi skulle have en enhedsskat. Det siger en lille smule om, at når man fremstiller det i så absolutte, om end meget malende vendinger, det indrømmer jeg, i sit betækningsbidrag, så skyder man så langt ved siden af målet, at jeg tror, man har forfejlet sit mål.

Hr. Agerschou mente, at i virkeligheden havde regeringen luret de Radikale; det er oven i købet citeret. Jeg vil nu sige, at efter de gode, grundige og saglige drøftelser, regeringen havde med Det Radikale Venstre, kan jeg ikke bestyrke det indtryk. Jeg synes ikke, at det ville være fair at lade en sådan påstand stå her i diskussionen, det vil jeg gerne sige af hensyn til vores radikale forhandlingspartnere, som jeg gerne vil give det skudsmål, at udtrykket »at regeringen har luret dem« efter min mening er meget, meget forkert. Jeg tror også, man må tage afstand fra påstanden om, at de Radikale ikke kan overse tallene. Det er ikke mit indtryk i hvert fald.

Hr. Ole Vig Jensen fastholdt det grundlæggende synspunkt, at den aftale, som blev indgået mellem regeringen og de kommunale parter i maj 1986, er det vigtigste udgangspunkt. Det er jeg enig i. Derfor indledte jeg også dette indlæg med at vende tilbage til